

Wijkgemeenteavond 2007

Friday 30 March 2007

"spreidde zijn armen en stierf voor mij."

Op donderdag 29 maart werd in de Stadsdennenkerk de jaarlijkse wijkgemeente-avond gehouden met als thema: "Wat inspireert ons?" Na opening door de voorzitter Hein Korevaar hield evangelist en kerkelijk werker Gerrit de Haan (Harderwijk) een inleiding. Hij maakte eerst aanschouwelijk wat er met je gebeurt als je tot geloof komt. Daarvoor had hij een figuur bij zich die met een druk op een bepaalde plaats veranderde van paars naar groen. Als Jezus ons aanraakt verandert ons bestaan totaal. Het paars van de schuld en de boete verandert in de kleur van het leven en de groei...

Wat dat dan inhoudelijk betekent illustreerde de Haan aan een poster die hij vroeger in Rotterdam had laten maken en die hij koestert als een kostbaar bezit. We zien Jezus aan het kruis. Met daarbij de tekst: "Ik hou van jou; zei Hij; Hoeveel? vroeg ik; Zoveel... zei Hij; Spreidde zijn armen; en stierf voor mij." Dat is wat ons inspireert. Daar willen wij van getuigen. Daar willen we handen en voeten aan geven. Gerrit de Haan wees erop hoeveel vraag er vandaag is naar spirituatliteit. Zeker ook onder jonge mensen. Veel mensen zijn op zoek naar zingeving en levensvervulling. Dat is zijn ervaring als werker in het veld zoals bijv. in de Oude Synagoge te Harderwijk, ontmoetingsplaats en inloophuis voor jong en oud. En dat gaf hij ons ook mee: Draag uit wat je inspireert! Het betekent redding voor mensen.

In de discussie die daarop volgde werden vele accenten gelegd: De kerkdienst is inspirerend als je wordt aangeraakt door de Heilige Geest (Spiritus = Geest). Dan verander je van paars naar groen... De vorm van de dienst is daarom van minder belang. De één wordt anders geraakt dan de ander. Variëteit in vormen is daarom nuttig en zelfs nodig. Gelukkig is er in onze wijkgemeente veel ruimte voor elkaar, maar het wordt allemaal tezamen gehouden door dat ene evangelie: "Hij spreidde zijn armen..." Precies dáár ligt ook neiging om behoudend te zijn. Dat is niet een kwestie van traditionalisme, maar de vraag naar het éne dat ons bindt! Dat wordt kort verwoord in het beleidsplan van de wijkgemeente: ...staan op het kruispunt van confessionele beleving en evangelische inspiratie. Verdere punten die genoemd werden en te denken geven: Geestelijke vernieuwing begint bij je eigen leven; Als je actief betrokken bent bij geloof en kerk komt de inspiratie vanzelf. De kerk zou wat meer open moet zijn door de week: een spreekuur van de predikant in de kerk zelf?

Na de pauze werd er nog door twee sprekers het woord gevoerd. Truus Schutter deed een warme oproep om ook in onze wijkgemeente op gezette tijden de gelegenheid te bieden voor een Ministry-gebed. Zij dacht daarbij aan de derde zondag van de maand als er koffiedrinken is na de dienst. In een stilte-hoek kan de Ministry dan aangeboden worden. Daar zijn twee gemeenteleden aanwezig die een speciale toerusting hebben ontvangen. Zij luisteren kort naar de gebedsintentie die genoemd wordt en stellen zo nodig een korte verhelderende vraag. Zij bidden dan met open ogen en met één hand op je schouder en één geheven naar omhoog. Ze proberen te verwoorden wat de Geest hen op dat moment in het hart geeft om te bidden voor die ander. Het is een eenmalig gebeuren. Het gebedskoppel zal géén pastorale nazorg bedrijven of aanbieden. Ze zullen op het gebeuren niet ongevraagd terugkomen. Het gaat er alleen om dat mensen die iets op hun hart (of misschien op hun geweten) hebben plaatsen vinden waar mensen voor hen kunnen bidden. Natuurlijk betekent eenmalig in dit verband niet, dat je na verloop van tijd niet nog eens voor je mag laten bidden.

Frans Jansen en Anja Wisman gaven daarna voorlichting over de gavencursus, die nu reeds enkele jaren in onze wijkgemeenten aangeboden wordt. Ieder gemeentelid heeft gaven en talenten gekregen. In de kerk spreken we dan van charismata (gaven van de Heilige Geest). Die gaven mogen we inzetten voor de opbouw van de gemeente. Dat is onze 'bediening'. Eigenlijk zouden we daar allemaal aan toe moeten komen! Ons werd door Frans Jansen de directe vraag gesteld of wij ons bewust zijn van onze gaven en misschien de gaventest wel eens zouden willen maken. Het is niet zo dat je daar dan aan "opgehangen" wordt! Een bijzondere bekwaamheid is niet hetzelfde als beschikbaarheid. Wie om redenen 'nee' zegt tegen een taak of ambt zegt daarmee natuurlijk geen 'nee' tegen God. Anja gaf ons vervolgens een overzicht van de cursus zelf, die twee avonden behelst, een toerusting voor het maken van de gaventest en een nagesprek met persoonlijk gebed voor de betrokkene. In een databank (goed afgedicht overeenkomstig de regels van de privacy-wetgeving) wordt ons kerkelijk kapitaal vervolgens vastgelegd. De predikanten hebben inzicht in deze databank van gaven en mogen daar ook informatie uit verstrekken ten dienste van de gemeenteopbouw. Twee gemeenteleden zijn belast met het invoeren van de gegevens die uit de gaventest beschikbaar komen. Zij hebben met het oog daarop een verklaring van geheimhouding getekend. Met een getest aantal gemeenteleden van zo'n 150 personen, blijft de score wel iets achter bij waar we aanvankelijk op hoopten. Dus werd ons op het hart gebonden om deelname aan de cursus/test nog eens te overwegen.

Na enkele mededelingen uit de kerkenraad en enkele woorden van dank werd er besloten met het lied nr. 167 uit de bundel Tussentijds met Wim Bakker aan de piano: "De toekomst is al gaande..." Op gemeentevergaderingen kijken we zo vaak naar de doelen die nog verwezenlijkt moeten worden. Soms vergeten wij daarbij dat de toekomst al begonnen is met de komst en de opstanding van Jezus Christus. Het kan altijd beter, maar ook nu al mogen we volop genieten van het feit dat we gemeente zijn en aan elkaar gegeven zijn als broeders en zusters in Jezus Christus onze Heiland. Na dit lied was er nog geruime tijd de gelegenheid om elkaar informeel en gezellig te ontmoeten. Dat hoort ook bij het gemeente-zijn.